

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Epistol. XLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Valde sollicitus sum, inquit Alcuin, episc. 47. de itinere profectio- nis in hostem, quia plurima solent in talibus euenire per- ricula rebus. Et paulo post. Damoceta Saxoniam. In fine Carolo M. victoriam precatur his verbis: Dauid dilectum suum, & vos omnes victores cum gaudio reducat.

IN EPISTOL. XLIII.

Felici) Hic est, ni fallor, Felix Hildebaldus Coloniensis Archie- fol. 93. v. 8.
piscopus, cuius industria (vt ait S. Ludgerus in episc. cap. 9. de canonizatione S. Suiberti ann. 804.) & pia instantia sanctus Leo V Verdam nauigauit, & sanctum Suibertum in Sanctos retulit, presente Carolo Magno.

IN EPISTOL. XLIV.

Videtur scripta ad Edilhardum, quem persecutus est Offa Rex fol. 94.
Merciorum, sedem Archiepiscopatus, olim Cantuariæ fundatam, in Lichefeldã transferre conatus, vt inquit V Vil- helm. Malmesbur. li. 1. Reg. Angl. cap. 4. Sed Kenulphus Offa suc- cessor Edilhardum (quem & legatum Romam misit) restituit. Ex- tant apud Continuatore Bedæ lib. 1. cap. 12. & 13. litera hac de re. Kenulphi & Leonis III.

Quæ oia liquidè intelligi possunt ex epistolis Alcuini, quas Mal- mesbur. lib. 1. de gestis Reg. Angl. cap. 3. & lib. 1. de gestis Pontific. Angl. citat:

Domino sanctissimo atque omni honore dignissimo Ethelardo Archiepiscopo.

Lectis prosperitatis vestræ literis & prosperitate itine- ris vestri & reuersionis in patriam; & qualiter Apostolica be- nignitate suscepti fuistis, toto cordis affectu, animoq; lætissi- mo gratias egi Domino Deo sempiterno, qui magno cle- mentia dono viam vestræ peregrinationis prospero dire- xit itinere, & dedit vobis gratiam in conspectu Patris Apo- stolici, & legationis effectum, & voti compotem redire con- cessit.

O o o o 2

cessit.

cessit: & primi nostri Doctoris sanctissimam sedem ad pristinum culmen dignitatis per te iterum exaltare dignatus est: quæ cuiusdam dissensionis scissura, quorundam inuidiosa scissura ad horam discissa esse videbatur. Felix, qui unitatem pacis fraterno amore conseruare studet: sed ille multo felicior, qui ab aliis disrupta charitatis viscera pio labore ad vnius compagem corporis reformatæ nititur. Igitur nunc gratia operante diuina, membrorum vnitas adhæret capiti proprio, sacerdotalis dignitas antiquo gratulatur honore, & germana pax inter summos Britannia Pontifices splendescit, & sub duabus Metropolitanorum ciuitatibus vna pietatis & concordia viget voluntas, sicut in literis vestra beatitudinis lectum intellexi.

Item in alia epistola intercedit pro Merciorum Episcopo, vt viuens pallio non exuatur, his verbis:

Sanctarum Scripturarum lectio per tuam sanctissimam curam renouetur, & Ecclesiastica dignitas vbique exaltetur, & sancta Sedes, quæ prima fuit in fide, prima sic in sanctitate & honore, quæ partim discissa est, non rationali consideratione, sed quadam pietatis cupiditate. Quod si fieri possit vt pacificè adunetur, & scissio refarciatur, bonum videtur esse cum consilio omnium sacerdotum Christi & Coepiscopi vestri Eboracensis Ecclesie vt fiat: ita tamen vt pater pius diebus suis pallio non exuatur, licet ordinatio Episcoporum ad sanctam & primam Sedem recurrat. Fuit igitur Ethelardus vnus, qui nobis non cunctando, sed satagendo restituit rem. Licet enim nobis mutuari dictum Ennij de Fabio. Ei non solum Cantia ingentis beneficij est obnoxia, quod eam ad pristinam dignitatem laboribus suis suscitauerit, verum etiam tota Anglia, quam degeneri Sedi substerni passus non fuerit. Vir post primos Doctores summis Pontificibus comparandus, & pænè discipulum

sim præferendus: atque haud scio si dicto delinquo; cum profecto excellentius videatur, restaurasse dignitatem amissam, quàm conseruare partem: quamuis & illud nonnullæ laudis habeatur. Quod si alicui in quæstionē venerit, quantæ sanctitatis & reuerentiæ fuerit, legat epistolam Leonis Papæ Kenulfo Regi missam, quæ in 1. libro gestorum Regalium inuenitur: in qua vocat eum sanctissimum, dignissimum, charissimum, peritissimum. Quæ nimirum verba summus ille & sanctus Papa non iteraret, nisi rata esse constaret. *Hæc ex Malmesbur.*

Pati à gente tua) *Has ipsas persecutiones Ecclesiarum describit Malmesburienfis li. 1. reg. Angl. c. 4. & graui amaroq; stilo exprimitur genti Merciorum Alcuinus epistola ad Offam, citante Malmesbur.* Ego paratus eram cum muneribus Caroli Regis ad vos venire, & ad patriam reuerti, sed melius mihi visum est, propter pacem gentis meæ, in peregrinatione remanere; nesciens quid fecissem inter eos, inter quos nullus securus esse, vel in salubri consilio proficere potest. Ecce loca sancta à paganis vastata, altaria periuriis fœdata, monasteria adulteriis violata, terra sanguine dominorum & Principum fœdata. *Vbi quod de adulteriis Alcuinus mentionem facit, addè quæ S. Bonifacius epis. ad Ethelbaldum antecessorem Offæ:* Audiui- mus, quod optimates pœne omnes gentis Merciorum, tuo exemplo, legitimas vxores deserant, & adulteras & sanctimoniales constuprent; quod quàm sit peregrinum ab honestate, doceat vos gentis alienæ institutio. Nam in antiqua Saxonia, vbi nulla est Christi cognitio, si virgo in paterna domo, vel maritata sub coniuge fuerit adulterata, manu propria strangulatam cremant; & supra fossam sepultæ corruptorem suspendunt; aut cingulo tenus v estibus abscissis flagellant eam castæ matronæ & cultellis pūngunt; & de villa in villam missæ accurrunt nouæ flagellatrices, donec interimant.

Oooo 3

23. Cui

23. Cui regem Christi abiturus relinquis? *Vel ex his verbis, quibus discessum dissuadet, certus sum, hanc scriptam epistolam ad Ethelhardum: de qua ausim asserere, esse illam ipsam, in qua Alcuinus fatetur se dissuasisse abitum. Citat Malmesbur. lib. 1. de Pontifici Angl. Sanctissimo Patri & in membris Christi valde venerando Ethelardo Archiepiscopo, &c.*

Suasi aliis literarum mearum apicibus, Sanctitatem vestram permanere in patria, nolens lumen Britannia extingui. Sed fiat, quod Deo placet, ut proficiat Christi Ecclesiis. Prosperum iter faciat vobis Deus, Angeloque eius comitante, prosperè vos ducat atque reducat dulcissime & amantissime pater. Maximè autem prece, ut apud sanctos Apostolos mei habeatis memoriam, sicut nos apud S. Martinum vestri habere dulce habemus.

28. Offanum) *Offanus idem, qui & Offa. de quo epist. 32. citamus epistolam Alcuini ad Offam. Hac forma Beda, Bedam nominatur à discipulo suo ep. de transitu Beda. Sic & S. Columbanus, Columba; & Theganus scriptor gestorum Ludouici vocatur Thega & Thegam.*

IN EPISTOL. XLVI.

Viro Ill.) *Interpretor, Viro Illustri quia paulo post. Vestra nobilitas. Nomen huius quale fuerit, patet ex hac & subsequente 47. epistola; ubi, Homerum appellat. Sed eodem, quo ipse Alcuin. se Flaccum; & Carolum M. David nominat; familiari more illi euo, varia nomina adsciscendi. Hic me quondam (ut inter amicos ioca) Phœbum vocabat, ait Sidon. Apoll. lib. 8. ep. 11. ipse à nobis vatis Odrylij nomine accepto. Hunc Homerum fuisse legatum à Carolo M. in Italiam missum, colligo ex ep. 47. Ego quasi penè orbatus filiis remaneo domi. Dameta Saxoniam, Homerus Italiam, Candidus Britanniam recessit. Fortè nomine Homeri Engilbertum intelligit, quem Carolus M. misit in Italiam, ut patet ex ep. 27. 49. 51. 59.*